

siehe bei der Art). Als den Parasiten der *Aegeria apiformis* Cl. gibt der Verfasser den *Meniscus setosus* Fourcr. an. Den *Ephialtes manifestator* L. erhielt der Verfasser aus den Raupen des *Trochilium culiciforme* L. und der *Bembecia hylaeiformis* Lasp. Endlich hat er die *Braconiden*: *Helcon angustatus* Nees und den *Bracon mediator* Nees als Parasiten der *Trochilium culiciforme* L. gefunden.

Literatura.

Brischke C. Die Ichneumoniden der Provinz West- und Ost-Preussen, Schriften d. naturforschenden Gesellsch. Danzig. B. V. Marienwerder. 1880.

Habermehl. Beiträge zur Kenntniss der paläarktischen Ichneumoniden-fauna. Zeitschrift f. wissenschaftliche Insektenbiologie. Vol. 12 (1916), 13 (1917), 14 (1918-1919).

Marshall T. Les Braconides. Species des Hyménopteres d'Europe. André. T. V. Gray 1891.

Niezabitowski E. Materjały do fauny Brakonidów Polski. Sprawozd. Kom. Fizj. Polsk. Akad. Umiej. T. XLIV. Kraków 1909.

Schmidknecht O. Opuscula Ichneumonologica. Blankenburg 1914—1927.

Sitowski I. Strzygonia choinówka (*Panolis flammea* Schiff.) i jej pasożyty na ziemiach polskich. Cz. II. Roczniki Nauk Rolniczych. T. XII. Poznań 1924.

Torka V. Ichneumoniden der Provinz Posen. Entomol. Rundschau. Jahrg. 35. Nr. 7.

Z ZAKŁADU ZOOLOGJI I ENTOMOLOGJI UNIwersytetu POZNAŃSKIEGO.

Bracon Mokrzeckii n. sp.

napisał

Prof. Dr. EDWARD LUBICZ NIEZABITOWSKI.

Femina: Caput transversum, 0,234 mm longum, 0,585 mm latum, nigrum, nitidum; facies nitida, sparse punctata, a clypeo sulco profundo, transverso discreta. Mandibulae basi nigrae, apice rufescentes; antennae 24-articulatae, sat crassae, dense pilosae, apice parum attenuatae, articulis vix visibiliter discretis; palpi maxillares capite breviores, basi nigri, articulis duobus apicalibus pallidis. Thorax niger, nitidus; alae infumatae, apice subhyalinae, stigmatate brunneo, sutura hyalina distincta. Pedes nigri, femoribus anterioribus (basi nigra excepta), tibiisque anterioribus rufis, his ultimis, parte externa nigra, tibiarum posteriorum summa basi flava. Abdomen 1,17 mm longum, subellipticum,

nigrum, nitidum, sutura secunda sinuata; venter in spec. viventibus, medio viridis, lateribus flavus; partes laterales segmenti primi in spec. conservatis flavae; terebra 0,936 mm longa. Long. corp. 2,3 mm.

Mas feminae similis antennis 24—25-articulatis. Long. corp. 1, 75—2,34 mm. Species haec ad divisionem 3-am *Szépligetii* pertinet.

Larva in larva *Hoplocampae fulvicornis* F. externe parasita.

Feminas et mares paucos a cel. Dr. J. Ruszkowski e Poznania (Polonia) accepi.

Z biologji „*Bracon Mokrzeckii* Niezabit.“

(Komunikat tymczasowy).

(On the Biology of *Bracon Mokrzeckii* Niez. — Preliminary Note)

5 rys. (5 Drawings)

podał

J. W. RUSZKOWSKI.

Owocnica żółtoroga (*Hoplocampa fulvicornis* F.) jest jednym z najpoważniejszych szkodników drzew śliwowych, powodując u nas niejednokrotnie zupełny nieurodzaj owoców tych drzew. W całej znanej mi literaturze naukowej brak danych o jakichkolwiek bądź pasorzytach tego szeroko rozpowszechnionego szkodnika. Z larw pokrewnego gatunku *Hoplocampa brevis* Hartig, żyjących w owocach grusz, profesor Z. Mokrzecki wyhodował na Krymie gatunek południowy *Bracon rotundatus* Szépl. a Smits van Burgst w Holandji otrzymał gatunek *Bracon variator* Nees. Zajmując się od wielu lat biologją Owocnicy żółtorogiej wyhodowałem poraz pierwszy w r. 1915 w pracowni prof. A. Lebedewa w Kijowie błonkówkę z rodzaju *Bracon*. Warunki wojny uniemożliwiły mi jednak zdefinjowanie gatunku pasorzyta.

Identyczne do obserwowanych w Kijowie stadja rozwojowe pasorzyta Owocnicy skonstatowałem w r. 1920 w Warszawie. Potem zaczynając od r. 1922 do 1927 rok rocznie obserwowałem ten gatunek w Poznaniu. W r. 1926 udało mi się zastać samicę pasorzyta przy nakłuwaniu owocu śliwki, zawierającego wewnątrz larwę Owocnicy. Po wydobyciu larwy z owocu znalazłem na niej